

Osebne prelature (strani 129-132)

- Osebne prelature je ustanovil papež Pavel VI., na zahtevo 2 VCZ. Namen osebnih prelatur je, da bi bil kler bolj enakomerno porazdeljen v vsej Cerkvi. To pa zato, da bi se lahko nemoteno izpolnjeval misijonski načrt Cerkve. Osebne prelature torej, lahko pošiljajo svoje duhovnike v škofije, kjer se trpi tovrstno pomanjkanje klera. Sicer pa na splošno te prelature lahko ustavlja papež, apostolski sedež in sicer po posvetovanjih s škofovskimi konferencami.
- Sama beseda »osebna prelatura« pomeni, da voditelj/prelat nima oblasti samo krajevno oz, ni vezano na teritorij ampak na osebe, na članstvo, ki je lahko razpršeno po vsem svetu. Zaenkrat imajo tako osebno prelaturu le OPUS DEI. Torej, na čelu prelature je prelat in njegove naloge so, da ustanavlja lastna semenišča in inkardinira ter predlaga za posvečenje bogoslovce z naslovom služenje prelaturi. Prelat ima pravico in dolžnost skrbeti in formirati svoje gojence.
- Člani osebnih prelatur so duhovniki, diakoni, kandidati za sprejem duhovniškega posvečenja v diakone in gojenci lastnih semenišč. To slednje pomeni, da ima ta OPUS DEI sam svoja semenišča in kandidati v teh semeniščih so to t.i gojenci lastnih semenišč. *(tko sm jest razumela, sicer pa me popravte)*. Laiki pa ne morejo biti člani, temveč so lahko le zunanji sodelavci in lahko sodelujejo v pastoralnih in drugih dejavnostih. To svoje sodelovanje morejo laiki nuditi začasno oz. za stalno. To sodelovanje se imenuje organsko, ker so pridruženi prelaturi in služijo njenim ciljem skupaj z diakon in duhovniki (kan 296).
- Prelatura mora imeti statute, ki morajo biti potrjeni s strani krajevnega škofa, saj gre za medsebojno pomoč in sodelovanje krajevnih ordinarijev in osebnih prelatur. V zvezi s tem je jasno, da je osebna prelatura vedno vezana na določeno krajevno Cerkev. Delo prelature naj bo vedno usklajeno z delom delne Cerkve.
- Imajo svojstven položaj med pravnim statusom klerikov in združenji vernikov. Samo po sebi je ne moremo izenačiti z delno Cerkvijo, ker ji manjka del lastnega božjega ljudstva, saj verniki, v katerih službi je, pripadajo določeni delni Cerkvi in imajo svojega lastnega pastirja.
- Poleg OPUS DEI-ja je tako urejen tudi vojaški vikariat.
- Kanoni v ZCP-ju, ki opredeljujejo osebne prelature so od 294 do 297.

Združenja vernikov (strani 133-140)

1. UVODNA VPRAŠANJA

Novi zakonik govori o tem, da si zakonodajalec prizadeva za določanje pravnega položaja združenj. Verniki so svobodni pri oblikovanju novih združenj.

Razdelitev združenj:

Stari zakonik 1917: Svetni tretji redovi Nadbratovščine Bratovščine Prve pobožne ustanove Ostale pobožne ustanove	Novi ZCP 1983: Javna (so ta, ki jim škof potrdi statut – za lokalno Cerkev) Privatna združenja
---	---

2. RAZVRSTITEV MATERIJE PO ZCP-JU 1983

Shema 1977:

Prvi del druge knjige: Osebe na splošno; 1. naslov: Verniki; 3. poglavje. (*več latinskih naslovov na strani 134*).

Shema 1980:

Druga knjiga tretji del: O posvečenih ustanovah; 3. oddelek: Druga združenja vernikov. (*tu tudi neki latinski naslovi*).

Shema 1982:

Druga knjiga: De populo Dei; 4. naslov 1. dela: Verniki. (*dolžnosti in pravice vernikov, laikov in posvečenih, ter še drugi latinski dodatki*).

3. STRUKTURA IN VSEBINA

Združenja so stvar vseh vernikov – tudi duhovnikov; v starem zakoniku pa le laiki, izjemoma redovniki.

a) Splošne norme (298 – 311)

2. knjiga, 1. del; Verniki, 5. naslov: Združenja vernikov;

- Združenja naj imajo tudi duhovnega voditelja
- Skupno sodelovanje je pomembno za doseg nekega cilja, potreben je skupen motiv – evengelizacija, misijonskost
- Cilji združenj so še pospeševanje krščanskega življenja in pobožnost.

b) Privatna in javna združenja (299 – 301)

- 299: verniki se spontano svetujejo potem, potem šele Cerkev to prizna. Verniki imajo pravico ustanavljati združenja, le da se bo gradila Cerkev. Vsekakor pa morajo biti takšna združenja s strani Cerkve pohvaljena in dobrodošla. Kdor se želi imenovati katoliški mora imeti uradno škofovo potrdilo, da res deluje v skladu s cerkvenim naukom.

ZDRUŽENJA VERNIKOV

- 301: papež izda Moto proprio in s tem ustanovi določeno združenja, v korist vernikom (misijoni). Javno združenje ustanovi pristojna cerkvena oblast, s tem jim določi namen in cilje. Paziti je treba, da se vernikom ne uniči samoiniciative.
- c) Posebne oblike združenj (302)
- ... so kleriška – ki jih vodijo kleriki, služijo za izvrševanje svetega reda, imajo tudi posebno priznanje s strani Cerkev. Včasih tretji redovi niso bili dovoljeni, razen tistih s tradicijo (frančiškani), danes pa ima lahko vsak red svoj tretji red.
- d) Statut in ime (304)
- Vsako združenje mora imeti statut z namenom, sedežem, vodstvom, pogoji, ...
- e) Pristojnost cerkvene oblasti (305)
- Vsa združenja mora nadzorovati Cerkev (papež, škof), saj se mora ohranjati pristen krščanski nauk.
- f) Sprejem in odslopitev članov (307)
- V obeh primerih se je treba držati pravil in statuta. Redovniki morajo upoštevati pravila svojih predstojnikov. Ti jim določajo koliko se lahko ukvarjajo z združenji.
- g) Posebne pravice združenj (309)
- So različna zborovanja, določati voditelje, zasebna združenja nimajo teh pravic, čeprav se lahko vse zmenijo, so solastniki premoženja, vse dejavnosti si morajo prizadevati za doseg skupnih ciljev, ki jih ima Cerkev na zemlji.